

32002L0059

L 208/10

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2002.8.5.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/59/EK IRÁNYELVE

(2002. június 27.)

a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) A Bizottság a tengeri közlekedés biztonságának közös politikájáról szóló, 1993. február 24-i közleményében jelezte, hogy az egyik közösségi szintű cél egy kötelező tájékoztatási rendszer bevezetése abból a célból, hogy a tagállamok gyorsan hozzájussanak a veszélyes vagy szennyező anyagokat szállító hajók mozgására és a szállítmányuk pontos jellegére vonatkozó összes fontos adathoz.
- (2) A Közösség kikötőibe érkező vagy onnan induló, veszélyes vagy szennyező árut szállító hajókra vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 1993. szeptember 13-i 93/75/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ bevezetett egy rendszert, amely szerint az illetékes hatóságok megkapják a Közösség valamelyik kikötőjébe érkező vagy onnan induló veszélyes vagy szennyező anyagokat szállító hajókra és a tengeren bekövetkezett eseményekre vonatkozó információkat. Az említett irányelv előírja a Bizott-

ság számára új javaslatok készítését egy átfogóbb jelentési rendszerről a Közösség részére, amely a tagállamok partjai mentén elhaladó hajókra is vonatkozhatna.

- (3) A tengeri közlekedés biztonságának közös politikájáról szóló, 1993. június 8-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁶⁾ egyetértett azzal, hogy a közösségi cselekvés fő céljai közé tartozik egy átfogóbb tájékoztatási rendszer elfogadása.
- (4) A közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer felállításának elő kell segítenie a tengeri baleseteknek és a tenger szennyezésének megelőzését, és a lehető legkisebbre kell csökkentenie azoknak a tengeri és parti környezetre, a gazdaságra és a helyi népesség egészségére gyakorolt hatását. A tengeri forgalom hatékonysága és különösen a hajók kikötőbe történő befutása irányításának hatékonysága azon is múlik, hogy a hajók megfelelően korán jelzik-e érkezésüket.
- (5) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által elfogadott vonatkozó szabályok szerint az európai partok mentén már felállítottak néhány kötelező hajóbejelentési rendszert. Biztosítani kell, hogy a hajók megfeleljenek az e rendszerek szerinti jelentési követelményeknek.
- (6) Hajóforgalmi szolgálatok és hajóirányítási rendszerek is bevezetésre kerültek, és egyes zsúfolt vagy veszélyes hajózási területeken fontos szerepet játszanak a balesetek és szennyezések megelőzésében. Szükséges, hogy a hajók használják a hajóforgalmi szolgálatokat, és hogy betartsák az IMO által jóváhagyott hajóirányítási rendszerekre vonatkozó szabályokat.
- (7) Kulcsfontosságú technológiai fejlődés ment végbe a hajók automatikus azonosítását (AIS-rendszer) és ezzel a hajók fokozottabb megfigyelését lehetővé tevő fedélzeti felszerelések területén, valamint a baleseteket követő vizsgálatok elősegítését szolgáló menetírók (VDR-rendszerek vagy „fekete dobozok”) esetében. A hajózási balesetek megelőzését szolgáló politika kialakításában betöltött fontosságuk miatt e berendezéseknek kötelezően a nemzeti vagy nemzetközi forgalomban részt vevő és a közösségi kikötőkbe érkező hajókon kell lenniük. A VDR-rendszer által szolgáltatott adatok felhasználhatók a balesetek után a baleset okainak kivizsgálására, és megelőzési céllal az ilyen helyzetekből levonható

⁽¹⁾ HL C 120. E., 2001.4.24., 67. o. és HL C 362. E., 2001.12.18., 255. o.

⁽²⁾ HL C 221., 2001.8.7., 54. o.

⁽³⁾ HL C 357., 2001.12.14., 1. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2001. június 14-i véleménye (HL C 53. E., 2002.2.28., 304. o.), a Tanács 2001. december 19-i közös álláspontja (HL C 58. E., 2002.3.5., 14. o.) és az Európai Parlament 2002. április 10-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2002. június 25-i határozata.

⁽⁵⁾ HL L 247., 1993.10.5., 19. o. A legutóbb a 98/74/EK bizottsági irányelvvvel (HL L 276., 1998.10.13., 7. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL C 271., 1993.10.7., 1. o.

- lényeges tanulságok megszerzésére is. A tagállamoknak elő kell segíteniük az ilyen adatok mindkét célra történő felhasználását.
- (8) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok parti állomásainak a megfelelő technikai berendezéseken kívül elegendő számú és megfelelően képzett személyzetük is legyen.
- (9) A hajókon szállított veszélyes vagy szennyező anyagok és a biztonság szempontjából lényeges más információk – mint például a navigációs balesetekre vonatkozók – pontos ismerete nélkülözhetetlen a tengerszennyezés vagy annak kockázata esetén az azok leküzdését célzó beavatkozás előkészítéséhez és hatékonyságához. A tagállamok kikötőiből induló vagy oda érkező hajóknak közölniük kell ezt az információt az érintett tagállamok illetékes hatóságaival vagy kikötői hatóságaival.
- (10) A rakományra vonatkozó – néha jelentős mennyiségű – információk továbbítása és hasznosításuk modernizálása és felgyorsítása érdekében, amikor csak lehetséges, az említett információkat elektronikus formában kell elküldeni az érintett illetékes hatóság vagy az érintett kikötői hatóság részére. Ugyanezen okokból a tagállamok illetékes hatóságai közötti adatcserének elektronikus formában kell történnie.
- (11) Ha az érintett társaságok a tagállamok megelégedésére belső eljárásokat vezettek be annak biztosítása céljából, hogy az ezen irányelv által előírt információkat késedelem nélkül megküldjék az illetékes hatóságnak, akkor lehetővé kell tenni, hogy a két vagy több állam közötti – amelyeknek legalább egyike tagállam – menetrend szerinti szolgáltatások mentesüljenek a valamennyi útra vonatkozó jelentési kötelezettség alól.
- (12) Viselkedésük vagy állapotuk miatt egyes hajók potenciális veszélyt jelentenek a hajózás és a környezet biztonságára. A tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk e hajók megfigyelésére, megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az általuk jelentett kockázat súlyosbodásának megelőzése érdekében, és az e hajókról rendelkezésükre álló összes lényeges adatot meg kell küldeniük a többi érintett tagállam részére. Az említett megfelelő intézkedések lehetnek a kikötő tagállamának ellenőrző tevékenysége keretében előírt intézkedések.
- (13) A tagállamoknak védekezniük kell a tengeri közlekedés, a személyek, valamint a tengeri és parti környezet biztonságát fenyegető események, balesetek vagy egyes más, tengeren előforduló helyzetek és a tenger felszínén sodródó szennyező olajfoltok vagy szilárd darabok ellen. E célból a tagállamok felkutatási és mentési övezetben/kizárólagos gazdasági vagy azzal egyenértékű övezetben közlekedő hajók parancsnokainak az összes megfelelő információt megadva jelenteniük kell az ilyen eseteket a parti hatóságoknak. Helyzetük sajátosságainak figyelembevételével a tagállamok számára rugalmasságot kell biztosítani annak meghatározásában, hogy a fent említett földrajzi övezetek melyikére vonatkozzon a jelentési kötelezettség.
- (14) A tengeren bekövetkezett esemény vagy baleset esetén a szállításban érintett felek teljes és átfogó együttműködése jelentősen hozzájárul az illetékes hatóságok által végzett beavatkozások hatékonyságához.
- (15) Amennyiben egy tagállam által kijelölt illetékes hatóság a tenger állapotára vonatkozó előrejelzések és az illetékes meteorológiai információs szolgálat időjárás-jelentése alapján úgy véli, hogy a különlegesen kedvezőtlen időjárási vagy tengeri viszonyok az emberi élet biztonsága vagy a szennyezés lehetősége szempontjából komoly kockázatot jelentenek, értesítenie kell erről a kikötőbe érkezni vagy onnan indulni szándékozó hajó parancsnokát, és megteheti az általa szükségesnek ítélt intézkedéseket. A veszélyben lévő hajók megsegítésére vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül ezen intézkedések tartalmazhatják a kikötőbe történő beérkezésnek vagy az onnan történő indulásnak a helyzet rendeződéséig tartó tilalmát. A biztonság vagy a szennyezés lehetséges veszélye esetén és az érintett kikötő sajátos helyzetének figyelembevételével az illetékes hatóság javasolhatja a hajóknak azt, hogy ne hagyják el a kikötőt. Ha a hajóparancsnok a kikötő elhagyása mellett dönt, akkor minden esetben a saját felelősségére cselekszik, és közölnie kell a döntése okait.
- (16) Menedékhely hiánya tengeri baleset esetében súlyos következményekkel járhat. A tagállamoknak ezért terveket kell készíteniük, amelyek révén a veszélyben lévő hajók, ha a helyzet megköveteli, a lehető legjobb körülmények között menedéket kaphatnak a kikötőkben vagy más védett területeken. Amennyiben szükséges és megoldható, e terveknek tartalmazniuk kell a segítségnyújtás, a hajómentés és a szennyezés elleni fellépés megfelelő eszközeire és berendezéseire vonatkozó rendelkezést. A veszélyben lévő hajót befogadó kikötők részére haladéktalanul meg kell téríteni az e művelet során felmerült esetleges költségüket és kárukat. A Bizottságnak emiatt meg kell vizsgálnia a lehetőségeket egy megfelelő kártérítési rendszer bevezetésére azon közösségi kikötők esetében, amelyek menedéket nyújtanak egy veszélyben lévő hajó számára, és meg kell vizsgálnia annak kivitelezhetőségét, hogy a közösségi kikötőkbe tartó hajóktól megköveteljék a megfelelő biztosítások meglétét.
- (17) A tengeri hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer kivitelezésének javítása céljából létre kell hozni a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés keretét az illetékes hatóságok és a tagállamok kikötői közötti megfelelő kommunikációs kapcsolatok kialakításával. Ezen felül a hajóazonosító és -megfigyelő rendszer hatályát ki kell terjeszteni azokon a közösségi hajózási területeken, ahol az nem kielégítő. Emellett információkezelési központokat kell létrehozni a Közösség tengeri régióiban abból a célból, hogy elős-

egítsék a forgalom megfigyelésére és az ezen irányelv végrehajtására vonatkozó hasznos adatok cseréjét és megosztását. A tagállamoknak és a Bizottságnak e célok megvalósítása érdekében igyekezniük kell együttműködni harmadik országgal is.

(18) Ezen irányelv hatékonysága nagyban függ attól, hogy a tagállamok szigorúan ellenőrzik-e a végrehajtását. E célból a tagállamoknak rendszeresen megfelelő ellenőrzéseket vagy más olyan műveleteket kell végrehajtaniuk, amelyek biztosítják, hogy az ezen irányelv előírásainak teljesítése céljából létrehozott kommunikációs kapcsolatok megfelelően működjenek. Egy szankciórendszert is be kell vezetni annak biztosítása érdekében, hogy az érintett felek teljesítsék az ezen irányelv által a jelentésre és a berendezések hordozására vonatkozóan előírt követelményeket.

(19) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ szerint kell elfogadni.

(20) Ezen irányelv bizonyos rendelkezései módosíthatók az említett eljárás szerint abból a célból, hogy figyelembe vegyék a közösségi és nemzetközi eszközök fejlődését és az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatokat, amennyiben ezek a módosítások nem szélesítik ki ezen irányelv alkalmazási körét. A Bizottság számára az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok értékelésének fontos eszköze a tagállamok végrehajtásról szóló megfelelő jelentései.

(21) Ezen irányelvnek lényegesen meg kell erősítenie, kiterjesztenie és módosítania a 93/75/EGK irányelv rendelkezéseit. Ennek megfelelően a 93/75/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

(22) Miután a javasolt cselekvés céljait – nevezetesen a tengeri forgalom biztonságának és hatékonyságának növelését – a tagállamok nem képesek megfelelően elérni, és ezek a célok – a javasolt cselekvés terjedelme vagy hatásai miatt – közösségi szinten jobban elérhetők, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubsidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem haladhatja meg azt, ami a céljai eléréséhez szükséges,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja egy hajómegfigyelési és információs rendszer létrehozása a Közösségben a tengeri forgalom biztonságának és hatékonyságának növelése, a hatóságok által a tengeri eseményekre, balesetekre vagy potenciálisan veszélyes helyzetekre történő reagálás, különösen a felkutatási és mentőtevékenység javítása érdekében, valamint hogy hozzájáruljon a hajók által okozott szennyezések jobb megelőzéséhez és észleléséhez.

A tagállamok ellenőrzést végeznek, és megteszik az összes szükséges és megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a hajók parancsnokai, üzemben tartói vagy ügynökei, valamint az e hajókon szállított veszélyes vagy szennyező áruk fuvaroztatói vagy tulajdonosai betartsák ennek az irányelvnek az előírásait.

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezt az irányelvet a 300 BRT bruttó űrtartalmú és nagyobb hajók esetében kell alkalmazni, eltérő rendelkezés hiányában.

(2) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni:

- a) hadihajók, haditengerészeti segédhajók és a tagállamok tulajdonában lévő vagy általuk üzemeltetett és nem kereskedelmi célú közszolgáltatásra használt hajók esetében;
- b) 45 méternél nem hosszabb halászajók, hagyományos hajók és kedvtelési célú hajók esetében;
- c) 5 000 tonna alatti üzemanyagkészlet, hajókészletek és a hajókon használt felszerelések esetén.

3. cikk

Meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában

- a) a „vonatkozó nemzetközi okiratok” a következő okiratok:
  - a „MARPOL”, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. évi nemzetközi egyezmény és annak 1978. évi jegyzőkönyve,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- a „SOLAS”, életbiztonság a tengeren tárgyú nemzetközi egyezmény, valamint a jegyzőkönyvei és módosításai,
  - a hajók kőbözéséről szóló, 1969. évi nemzetközi egyezmény,
  - az olajszennyezést okozó balesetek esetén a nyílt tengeri beavatkozásról szóló, 1969. évi nemzetközi egyezmény és annak az olajtól eltérő szennyezést okozó balesetek esetén a nyílt tengeri beavatkozásról szóló, 1973. évi jegyzőkönyve,
  - a „SAR-egyezmény”, a tengeri felkutatásról és mentésről szóló, 1979. évi nemzetközi egyezmény,
  - az „ISM-szabályzat”, hajók biztonságos üzemeltetésére vonatkozó nemzetközi igazgatási szabályzat,
  - az „IMDG-szabályzat”, a veszélyes áruk tengeri szállításának nemzetközi szabályzata,
  - az „IBC-szabályzat”, az IMO veszélyes vegyi anyagokat ömlesztve szállító hajók építésére és felszerelésére vonatkozó nemzetközi szabályzata,
  - az „IGC-szabályzat”, az IMO cseppfolyósított gázokat ömlesztve szállító hajók építésére és felszerelésére vonatkozó nemzetközi szabályzata,
  - a „BC-szabályzat”, az IMO ömlesztett szilárd rakományok biztonságos gyakorlatára szóló vonatkozó szabályzata,
  - az „INF-szabályzat”, az IMO kiegészített nukleáris fűtőanyag, plutónium és a hajókon palackokban szállított, erősen radioaktív hulladék biztonságos szállításáról szóló szabályzata,
  - az A.851(20) IMO-állásfoglalás, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek, „A hajójelentési rendszerek és hajójelentési követelmények általános alapelvei, beleértve a veszélyes árukat, káros anyagokat, illetve tenger szennyező anyagokat érintő események bejelentésének irányelveit” című 851(20) állásfoglalása;
- b) „üzembentartó”: a hajó tulajdonosa vagy üzemeltetője;
- c) „ügynök”: a hajó üzembentartója nevében történő információszolgáltatásra megbízott vagy meghatalmazott személy;
- d) „fuvaroztató”: az a személy, aki által, akinek a nevében vagy akinek az érdekében egy áruszállítási szerződés került megkötésre egy fuvarozóval;
- e) „társaság”: a SOLAS-egyezmény IX. fejezete (2) bekezdésének 1. szabálya értelmében vett társaság;
- f) „hajó”: bármilyen tengerjáró hajó vagy vízi jármű;
- g) „veszélyes áruk”:
- az IMDG-szabályzatban osztályba sorolt áruk,
  - az IBC-szabályzat 17. fejezetében felsorolt veszélyes folyékony anyagok,
  - az IGC-szabályzat 19. fejezetében felsorolt cseppfolyósított gázok,
  - a BC-szabályzat B. függelékében említett szilárd anyagok.
- Azok az áruk is ide tartoznak, amelyek szállítására az IBC-szabályzat (1.1.3.) bekezdésével vagy az IGC-szabályzat (1.1.6.) bekezdésével összhangban megfelelő előfeltételeket határoztak meg;
- h) „szennyező áruk”:
- a MARPOL-egyezmény I. mellékletében meghatározott olajok,
  - a MARPOL-egyezmény II. mellékletében meghatározott ártalmas folyékony anyagok,
  - a MARPOL-egyezmény III. mellékletében meghatározott ártalmas anyagok;
- i) „rakományegység”: közúti teherszállító jármű, vasúti teherkocsi, teheráru-konténer, közúti tartálykocsi, vasúti kocsi vagy szállítható tartály;
- j) „cím”: az a név és kommunikációs kapcsolatok, amelyek szükség esetén lehetővé teszik kapcsolat felvételét az üzembentartóval, az ügynökkel, a kikötői hatósággal, az illetékes hatósággal vagy bármely más, a hajó rakományára vonatkozó részletes információ birtokában lévő személlyel vagy testülettel;
- k) „illetékes hatóságok”: a tagállamok által az ezen irányelv szerint jelentett információk fogadására és továbbítására kijelölt hatóságok és szervezetek;
- l) „kikötői hatóság”: a tagállamok által az egyes kikötőkben az ezen irányelv szerint jelentett információk fogadására és továbbítására kijelölt illetékes hatóság vagy testület;

- m) „menedékhely”: egy tagállam által a veszélyben lévő hajók elhelyezésére kijelölt kikötő, a kikötő egy része vagy egyéb védett kikötő- vagy horgonyzóhely, vagy más védett terület;
- n) „parti állomás”: az ezen irányelv szerint a tagállamok által kijelölt következő egységek: hajóforgalmi szolgálat, az IMO által jóváhagyott kötelező jelentési rendszerért felelős parti telepítésű berendezés; vagy a felkutatási és mentőtevékenység, vagy a tengeri szennyezések elleni küzdelem koordinálásáért felelős testület;
- o) „hajóforgalmi szolgálat (VTS)”: a hajóforgalom biztonságának és hatékonyságának növelésére és a környezet védelmére kijelölt szolgálat, amely képes beavatkozni a forgalomba és reagálni a VTS-területen kialakuló, a forgalomra ható helyzetekre;
- p) „hajóirányító rendszer”: egy vagy több útvonalat vagy forgalomirányítási intézkedéseket tartalmazó rendszer, amelynek célja a balesetek veszélyének csökkentése; ez forgalomelválasztó rendszereket, kétirányú útvonalakat, ajánlott útirányokat, elkerülendő területeket, part menti forgalmi zónákat, körforgalmakat, biztonsági területeket és nyílt vízi útvonalakat tartalmaz;
- q) „hagyományos hajók”: az összes történelmi hajó és azok másolatai, beleértve azokat, amelyeket a hagyományos szakismeret és tengerészeti szaktudás támogatása és elősegítése céljából építettek, amelyek egyben élő kulturális emlékműként szolgálnak, és amelyeket a tengerész szaktudás és gyakorlat hagyományos alapelvei szerint közlekedtetnek;
- r) „baleset”: a tengeri balesetek és események kivizsgálásáról szóló IMO-szabályzat értelmében vett baleset.
- c) ha a rendeltetési kikötő nem ismert vagy a hajóút során megváltozott, akkor annak megismerésekor azonnal.
- (2) A Közösségen kívüli kikötőből érkező és valamely tagállam kikötőjébe tartó, veszélyes vagy szennyező árukat szállító hajók teljesítik a 13. cikkben előírt bejelentési kötelezettségeiket.

5. cikk

A kötelező hajójelentési rendszerek területére belépő hajók megfigyelése

(1) Az érintett tagállam ellenőrzi azt, és megteszi az összes szükséges és megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az összes hajó, amely belép egy olyan kötelező hajójelentési rendszer területére, amelyet az IMO fogadott el a SOLAS-egyezmény V. fejezetének 11. szabálya szerint, és amelyet egy vagy több állam – amelyek között legalább egy tagállam van – működtet az IMO által kifejlesztett vonatkozó iránymutatások és kritériumok szerint, megfelelően ennek a rendszernek az előírt információk közlése vonatkozásában, a tagállam által az A.851(20) IMO-állásfoglalásnak megfelelően előírt további információk sérelme nélkül.

(2) Ha elfogadása céljából az IMO elé terjesztenek egy új kötelező hajójelentési rendszert, vagy egy meglévő jelentési rendszer módosítására vonatkozó javaslatot nyújtanak be, a tagállam legalább az I. melléklet 4. pontjában említett adatokat belefoglalja a javaslatába.

6. cikk

Automatikus azonosító rendszerek használata

(1) A valamely tagállam kikötőjébe befutó összes hajót a II. melléklet I. pontjában meghatározott ütemtervnek megfelelően fel kell szerelni egy AIS-szel, amely megfelel az IMO által meghatározott teljesítménynormáknak.

(2) Az AIS-szel felszerelt hajók állandóan üzemben tartják ezt a berendezést, kivéve ha nemzetközi egyezmények, szabályok vagy normák előírják a navigációs adatok védelmét.

7. cikk

A hajóirányító rendszerek használata

(1) A tagállamok ellenőrzik azt, és megteszik az összes szükséges és megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az összes hajó, amely belép egy olyan kötelező hajóirányító rendszer területére, amelyet az IMO fogadott el, és

I. CÍM

A HAJÓK JELENTÉSE ÉS MEGFIGYELÉSE

4. cikk

A tagállamok kikötőibe való érkezés előtti értesítés

(1) A tagállam kikötőjébe tartó hajó üzembentartója, ügynöke vagy parancsnoka az I. melléklet (1) bekezdésben előírt adatokat közli a kikötői hatósággal:

- a) legalább huszonnégy órával korábban; vagy
- b) legkésőbb az előző kikötő elhagyásakor, ha a hajóút időtartama rövidebb huszonnégy óránál; vagy

amelyet egy vagy több állam – amelyek között legalább egy tagállam van – működtet az IMO által kifejlesztett vonatkozó iránymutatások és kritériumok szerint, használja a rendszert.

(2) Ha a tagállamok saját felelősségükre az IMO által el nem fogadott hajóirányító rendszert alkalmaznak, lehetőség szerint figyelembe veszik az IMO által kifejlesztett vonatkozó iránymutatásokat és kritériumokat, és közzéteszik a hajóirányító rendszer biztonságos és hatékony használatához szükséges valamennyi információt.

8. cikk

A hajók hajóforgalmi szolgálatoknak való megfelelésének figyelése

A tagállamok ellenőrzik azt, és megteszik az összes szükséges és megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy:

- azok a hajók, amelyek belépnek egy olyan VTS által lefedett területre, amelyet egy vagy több állam – amelyek között legalább egy tagállam van – működtet a saját felségvizein, és amely rendszer az IMO által kifejlesztett iránymutatásokon alapul, részt vegyenek a VTS-ben, és tartsák be az adott VTS szabályait;
- a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók vagy valamely tagállam kikötőjébe tartó hajók, amelyek olyan VTS által lefedett területre lépnek be, amely a tagállamok felségvizein kívül esik, és amely rendszer az IMO által kifejlesztett iránymutatásokon alapul, tartsák be az adott VTS szabályait;
- egy harmadik állam lobogója alatt közlekedő, és nem valamely tagállam kikötőjébe tartó hajók, amelyek olyan VTS által lefedett területre lépnek be, amely a tagállamok felségvizein kívül esik, amennyire csak lehetséges, kövessék az adott VTS szabályait. A szabályok VTS-területen történő összes nyilvánvaló, súlyos megszegését a tagállamok jelentik a hajó lobogója szerinti államnak.

9. cikk

A hajójelentési rendszerek, a hajóirányító rendszerek és a hajóforgalmi szolgálatok infrastruktúrája

(1) A tagállamok megteszik az összes szükséges és megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy a II. melléklet I. pontjában meghatározott ütemtervvel összhangban lévő időpontokra fokozatosan ellássák magukat megfelelő felszereléssel és parti telepítésű berendezésekkel az AIS-információk fogadása és felhasználása érdekében, figyelembe véve azt a hatótávolságot, amely a jelentések továbbításához szükséges.

(2) Az ezen irányelv végrehajtását szolgáló összes szükséges felszerelés és parti telepítésű berendezés kiépítését 2007 végéig

be kell fejezni. A tagállamok biztosítják, hogy az információknak a tagállamok nemzeti rendszereibe történő továbbítására és a rendszerek közötti cseréjére szolgáló megfelelő berendezések legkésőbb az azt követő egy év múlva működőképeseek legyenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hajóforgalmi szolgálatoknak és hajóirányító rendszereknek való megfelelésük figyeléséért felelős parti állomások elegendő és képzett személyzettel, valamint alkalmas kommunikációs és hajófigyelő felszereléssel rendelkezzenek, és hogy a vonatkozó IMO-iránymutatásokkal összhangban működjenek.

10. cikk

Menetíró rendszerek

(1) A tagállamok ellenőrzik azt, és megteszik az összes szükséges és megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a valamely tagállam kikötőjébe érkező hajók a II. melléklet II. pontjában meghatározott szabályok szerint fel legyenek szerelve egy menetíró (VDR) rendszerrel. A menetrend szerint közlekedő ro-ro komphajók és a nagy sebességű utasszállító vízi járművek biztonságos üzemeltetése érdekében végzett kötelező szemlék rendszeréről szóló, 1999. április 29-i 1999/35/EK tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja ⁽¹⁾ szerint a ro-ro komphajók és a nagy sebességű utasszállító vízi járművek számára biztosított mentességek 2002. augusztus 5-én megszűnnek.

(2) A VDR-rendszerben gyűjtött adatokat a valamely tagállam fennhatósága alá tartozó vizeken bekövetkező balesetet követő vizsgálat esetén az érintett tagállam számára elérhetővé kell tenni. A tagállamok biztosítják, hogy ezeket az adatokat a vizsgálat céljaira használják fel és megfelelően elemezzék. A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálat eredményeit a vizsgálat befejezését követően a lehető leghamarabb közzétegyék.

11. cikk

Balesetek kivizsgálása

Az 1999/35/EK irányelv 12. cikkének sérelme nélkül a tagállamok betartják a tengeri balesetek és események kivizsgálásáról szóló IMO-szabályzat előírásait az ezen irányelvben említett hajókat érintő tengeri baleset vagy esemény kivizsgálása során. A tagállamok együttműködnek a lobogójuk alatt hajózó hajókat érintő tengeri balesetek és események kivizsgálásában.

⁽¹⁾ HL L 138., 1999.6.1., 1. o.

II. CÍM

**A HAJÓKON LÉVŐ VESZÉLYES VAGY SZENNYEZŐ ÁRUK
BEJELENTÉSE (HAZMAT)**

12. cikk

A feladót terhelő kötelezettségek

A tagállamok kikötőiben semmilyen veszélyes vagy szennyező anyagot nem lehet szállításra felajánlani vagy a hajókon tartani – függetlenül a hajó méretétől –, kivéve ha átadnak a hajóparancsnoknak vagy az üzemeltetőnek egy nyilatkozatot, amely tartalmazza az I. melléklet 2. pontjában felsorolt adatokat.

A feladó kötelessége e nyilatkozat átadása a hajóparancsnok vagy az üzemeltető részére, és annak biztosítása, hogy a szállításra felajánlott rakomány valóban az első bekezdés szerint bejelentett rakomány legyen.

13. cikk

**A hajókon szállított veszélyes vagy szennyező áruk
bejelentése**

(1) A veszélyes vagy szennyező árukat szállító és egy tagállam kikötőjét elhagyó hajó üzemeltetője, ügynöke vagy parancsnoka legkésőbb az induláskor köteles bejelenteni – függetlenül a hajó méretétől – az I. melléklet 3. pontjában említett adatokat az adott tagállam által kijelölt illetékes hatóság részére.

(2) A veszélyes vagy szennyező árukat szállító és egy Közösségen kívüli kikötőből érkező és az egyik tagállam kikötőjébe vagy a felségvizein lévő horgonyzóhelyre tartó hajó üzemeltetője, ügynöke vagy parancsnoka, függetlenül a hajó méretétől, legkésőbb a berakodási kikötő elhagyásakor vagy – amennyiben ezek az adatok az induláskor még nem ismertek – a rendeltetési kikötő vagy horgonyzóhely ismertté válásakor azonnal köteles bejelenteni az I. melléklet 3. pontjában említett adatokat azon tagállam illetékes hatóságára részére, ahol az első rendeltetési kikötő vagy horgonyzóhely van.

(3) A tagállamok életbe léptethetnek olyan eljárást, amely felhatalmazza az (1) és (2) bekezdésben említett hajó üzemeltetőjét, ügynökét vagy parancsnokát arra, hogy az I. melléklet 3. pontjában jelzett adatokat közölje a közösségi indulási vagy rendeltetési kikötő hatóságával.

Az életbe léptetett eljárásnak biztosítania kell, hogy az illetékes hatóság szükség esetén bármikor hozzáférhessen az I. melléklet 3. pontjában említett adatokhoz. E célból az érintett kikötői hatóság az I. melléklet 3. pontjában említett adatokat kellő

ideig őrzi meg, hogy azok felhasználhatók legyenek egy tengeri baleset vagy esemény esetén. A kikötői hatóság megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezeket az adatokat kérés esetén napi 24 órában, késedelem nélkül, elektronikus úton átadják az illetékes hatóságnak.

(4) A hajó üzemeltetője, ügynöke vagy parancsnoka közli az I. melléklet 3. pontjában jelzett rakományadatokat a kikötői hatósággal vagy az illetékes hatósággal.

Ha megvalósítható, az adatokat elektronikus úton kell továbbítani. Az elektronikus üzenetcserehez a III. mellékletben előírt szintaxist és eljárásokat kell alkalmazni.

14. cikk

Számítógépes adatcsere a tagállamok között

A tagállamok együttműködnek az I. mellékletben említett adatok kezelésére használt nemzeti rendszerek összekapcsolásának és együttes működtethetőségének biztosítása céljából.

Az első albekezdés szerint létrehozott kommunikációs rendszereknek a következő tulajdonságokkal kell rendelkezniük:

- a) az adatcserenek elektronikus úton kell történnie, és lehetővé kell tennie a 13. cikknek megfelelően bejelentett üzenetek fogadását és feldolgozását;
- b) a rendszernek lehetővé kell tennie az adatok napi 24 órában történő továbbítását;
- c) kérésre az összes tagállamnak képesnek kell lennie a hajóra és a hajón lévő veszélyes vagy szennyező árukra vonatkozó adatok késedelem nélküli továbbítására egy másik tagállam illetékes hatósága részére.

15. cikk

Mentességek

(1) A tagállamok mentesíthetik a saját kikötőik közötti menetrend szerinti járatokat a 13. cikkben meghatározott követelmények alól, amennyiben azok megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) a fent említett menetrend szerinti járatokat üzemeltető társaság rendelkezik az érintett hajók folyamatosan frissített listájával és megküldi azt az érintett illetékes hatóságnak;
- b) az illetékes hatóságok kérésére az I. melléklet 3. pontjában jelzett adatokat az összes megtett út esetében elérhetővé teszik. A társaságnak létre kell hoznia egy belső rendszert annak biztosítása érdekében, hogy kérésre az említett információ a 13. cikk (4) bekezdése szerint napi 24 órában késedelem nélkül elektronikus úton elküldhető legyen az illetékes hatóság részére.

(2) Amennyiben egy nemzetközi menetrend szerinti járatot két vagy több állam között – amelyek legalább egyike tagállam – üzemeltetnek, akkor az érintett tagállamok bármelyike kérheti a többi tagállamtól e járat mentesítését. Az összes érintett tagállam, beleértve az érintett parti államokat, együttműködik az adott járatnak az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint történő mentesítése érdekében.

(3) A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek-e. Amennyiben e feltételek valamelyike már nem teljesül, akkor a tagállamok haladéktalanul visszavonják a mentesség előjogát az érintett társaságtól.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal az e cikk szerint mentesített társaságok és hajók listáját, valamint e lista frissítéseit.

III. CÍM

A VESZÉLYES HAJÓK MEGFIGYELÉSE ÉS BEAVATKOZÁS TENGERI ESEMÉNYEK ÉS BALESETEK ESETÉN

16. cikk

Az egyes hajókra vonatkozó adatok továbbítása

(1) Az alábbi kritériumoknak megfelelő hajókat a hajózásra nézve lehetséges veszélyt vagy a tenger, az emberek vagy a környezet biztonságára nézve fenyegetést jelentő hajóknak kell tekinteni:

- a) azok a hajók, amelyek az útjuk során:
- a 17. cikkben említett eseményekben vagy balesetekben érintettek voltak, vagy
  - elmulasztották az ezen irányelv által előírt értesítési és jelentési kötelezettségek teljesítését, vagy
  - elmulasztották a valamely tagállam felelősségi körébe utalt hajóirányítási rendszereken vagy VTS-en belül alkalmazandó szabályok betartását;
- b) azok a hajók, amelyekre vonatkozóan bizonyíték vagy vélelem létezik a valamely tagállam fennhatósága alá tartozó vizeken történt szándékos olajkibocsátásról vagy a MARPOL-egyezmény más megszegéséről;
- c) azok a hajók, amelyekről megtagadták a tagállamok kikötőibe történő befutást, vagy amelyekről a hajózás

kikötő szerinti állam által végzett ellenőrzésére vonatkozó 1995. június 19-i 95/21/EK tanácsi irányelv I. melléklet 1. pontja ⁽¹⁾ szerint valamelyik tagállam jelentést vagy értesítést készített.

(2) Az (1) bekezdésben említett hajókra vonatkozó adatokkal rendelkező parti állomások közlik az adatokat a hajó tervezett útja során útba eső többi tagállam érintett parti állomásai-val.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés szerint velük közölt adatokat továbbítsák az illetékes kikötői hatóságokhoz, illetve a tagállam által kijelölt egyéb hatóságokhoz. Meglévő személyzetük teherbírásának határain belül a tagállamok saját kezdeményezésükre vagy egy másik tagállam kérésére, a többi kikötői ellenőrzési kötelezettségük sérelme nélkül, végrehajtják az összes megfelelő ellenőrzést és vizsgálatot a kikötőikben. A tagállamok az összes érintett tagállamot értesítik az általuk végrehajtott cselekvések eredményeiről.

17. cikk

A tengeren történt események és balesetek jelentése

(1) A nemzetközi jog sérelme nélkül és a tenger, az emberek vagy a környezet biztonságára vonatkozó komoly fenyegetettség megelőzése vagy mérséklése céljából a tagállamok ellenőrzik azt, és megteszik az összes megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a felkutató és mentő körzetükben/kizárólagos gazdasági zónájukban vagy egy azzal egyenértékű területen közlekedő hajó parancsnoka haladéktalanul jelentse az adott földrajzi területért felelős parti állomásnak:

- a) a hajó biztonságát veszélyeztető bármely eseményt vagy balesetet, mint például ütközést, zátonyra futást, kárt, működési rendellenességet vagy üzemzavart, a rakomány elárasztódását vagy elmozdulását; a hajótest bármilyen hibáját vagy szerkezeti meghibásodását;
- b) a hajózás biztonságát veszélyeztető bármely eseményt vagy balesetet, mint például a hajó manőverezőképességére vagy tengerállóságára esetleg hatást gyakorló meghibásodásokat, vagy a propulziós rendszerre vagy a kormányra, az elektromos áramot előállító rendszerre, a navigációs berendezésekre vagy a hírközlő berendezésekre hatással lévő üzemzavart;
- c) a tagállam vizeinek vagy partjainak szennyezésével fenyegető helyzeteket, mint például szennyező anyagoknak a tengerbe történő kibocsátása vagy kibocsátásuk veszélye;
- d) a tenger felszínén észlelt úszó szennyezőanyag-foltokat és konténereket vagy bálákat.

⁽¹⁾ HL L 157., 1995.7.7., 1. o. A legutóbb a 2001/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 19., 2002.1.22., 17. o.) módosított irányelv.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában elküldött üzenetnek tartalmaznia kell legalább a hajó azonosítását, a helyzetét, az indulási kikötőt, a rendeltetési kikötőt, adott esetben azt a címet, ahonnan információ szerezhető be a hajón szállított veszélyes és szennyező árukról, a hajón lévő személyek számát, az esemény részletes leírását, és az A.851(20) IMO-állásfoglalásban említett egyéb vonatkozó információkat.

18. cikk

Intézkedések különösen rossz időjárás esetén

(1) Amennyiben a tagállamok által kijelölt illetékes hatóságok különösen rossz időjárás esetén vagy a tenger állapota alapján úgy vélik, hogy komoly szennyezési veszély áll fenn a hajózási területeiken vagy a part menti övezeteikben vagy más államok hajózási területein vagy part menti övezeteiben, vagy emberi életek vannak veszélyben, akkor:

- a) ha lehetséges, részletesen tájékoztatják az érintett kikötői területen tartózkodó és a kikötőbe érkező vagy onnét indulni készülő hajó parancsnokát a tenger állapotáról és az időjárási viszonyokról, és adott esetben, valamint ha lehetséges, arról a veszélyről, amelyet azok a hajóra, a rakományra, a személyzetre és az utasokra jelenthetnek;
- b) a veszélyben lévő hajók megsegítésére vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül és a 20. cikknek megfelelően végrehajthatnak bármely egyéb megfelelő intézkedést, amely jelenthet egy adott hajó vagy általában a hajók számára ajánlást vagy tilalmat a kikötőbe történő behajózásra vagy az onnan történő kihajózásra vonatkozóan az érintett területeken addig, amíg bebizonyosodik, hogy már nem áll fenn az emberi életet, illetve a környezetet fenyegető veszély;
- c) megteszik a szükséges intézkedéseket a hajók fennhatóságuk alá eső vízterületeken történő üzemanyag-felvételének lehetőség szerinti korlátozása vagy szükség esetén megtiltása érdekében.

(2) A hajóparancsnok értesíti a társaságot az (1) bekezdésben említett megfelelő intézkedésekről vagy ajánlásokról. Ezek azonban nem befolyásolhatják a hajóparancsnoknak a SOLAS-egyezménnyel összhangban hozott szakmai döntését. Amennyiben a hajó parancsnoka által hozott döntés nincs összhangban az (1) bekezdésben említett intézkedésekkel, akkor értesíti az illetékes hatóságot a döntése okairól.

(3) Az (1) bekezdésben említett megfelelő intézkedések vagy ajánlások a tagállam által elismert illetékes meteorológiai információk szolgálat által a tenger állapotára és az időjárásra vonatkozóan adott előrejelzésen alapulnak.

19. cikk

A tengeri eseményekre vagy balesetekre vonatkozó intézkedések

(1) A 17. cikkben említett tengeri események vagy balesetek esetén a tagállamok megteszik a nemzetközi jogszabályoknak

megfelelő összes szükséges intézkedést, a hajózás és az emberek biztonságának, valamint a tengeri és parti környezet megvédésének biztosítása érdekében.

A IV. melléklet meghatározza a tagállamok számára e cikk szerint hozható intézkedések nem teljes listáját.

(2) Az üzemeltető, a hajó parancsnoka és a hajón szállított veszélyes vagy szennyező áruk tulajdonosa a tengeri esemény vagy baleset következményeinek minimálisra csökkentése céljából a nemzeti és nemzetközi jogszabályoknak megfelelően teljes mértékben együttműködik az illetékes nemzeti hatóságokkal, azok kérésére.

(3) Egy olyan hajó parancsnoka, amelyre vonatkoznak az ISM-szabályzat előírásai, az említett szabályzatnak megfelelően értesíti a társaságot a 17. cikk (1) bekezdésében említett, tengeren bekövetkezett eseményekről vagy balesetekről. A társaság az értesítést követően a lehető leghamarabb felveszi a kapcsolatot az illetékes parti állomással és szükség szerint annak rendelkezésére áll.

20. cikk

Menedékhelyek

Az érintett felekkel folytatott konzultációt követően és a vonatkozó IMO-iránymutatásokat figyelembe véve a tagállamok megtervezik a veszélyben lévő hajók fennhatóságuk alá tartozó vizeken történő elhelyezését. E tervek a művelési és környezetvédelmi korlátokat figyelembe véve tartalmazzák a szükséges intézkedéseket és eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyben lévő hajók az illetékes hatóság engedélyétől függően azonnal egy menedékhelyre vonulhassanak. Amennyiben a tagállam szükségesnek és végrehajthatónak véli, a terveknek szabályokat kell tartalmazniuk a segítséghez, mentéshez és szennyezés elleni küzdelemhez alkalmas eszközök és berendezések biztosítására vonatkozóan.

A veszélyben lévő hajók elhelyezési terveit kérésre elérhetővé kell tenni. A tagállamok 2002. február 5-ig értesítik a Bizottságot az első bekezdés alkalmazásában hozott intézkedésekről.

21. cikk

Az érintett felek tájékoztatása

(1) Az érintett tagállam illetékes parti állomása szükség esetén rádióon közli az érintett területen a 17. cikk (1) bekezdésének megfelelően jelentett eseményeket vagy baleseteket, és tájékoztatást ad a tengeri közlekedés biztonságára, az emberekre vagy a környezetre veszélyt jelentő hajók jelenlétéről.

(2) A 13. és 17. cikknek megfelelően közölt információk birtokában lévő illetékes hatóságok végrehajtják a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy ezeket az információkat egy másik tagállam illetékes hatóságának biztonsági okokból kérésre bármikor átadják.

(3) Bármelyik tagállam, amelynek illetékes hatóságait ezen irányelv szerint vagy valamilyen más úton értesítettek olyan tényekről, amelyek egy másik tagállamra vonatkozóan bizonyos hajózási területeken és part menti övezetekben veszély keletkezésének kockázatát okozzák vagy megnövelik, végrehajtja a megfelelő intézkedéseket az érintett tagállamok e tényekről történő lehető leggyorsabb értesítése céljából, és konzultál velük az előirányzott cselekvésekre vonatkozóan. Adott esetben a tagállamok együttműködnek, hogy együtt alkossák meg a közös cselekvés szabályait.

Minden egyes tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a számukra a hajók által a 17. cikknek megfelelően kötelezően továbbított jelentéseket teljes mértékben felhasználják.

IV. CÍM

KÍSÉRŐ INTÉZKEDÉSEK

22. cikk

Az illetékes testületek kijelölése és a listájuk közzététele

(1) Minden egyes tagállam kijelöli azokat az illetékes hatóságokat, kikötői hatóságokat és parti állomásokat, amelyek részére az ezen irányelv által előírt bejelentéseket továbbítani kell.

(2) Minden egyes tagállam biztosítja, hogy a hajózási ágazatot rendszeresen tájékoztassák – nevezetesen tengerészeti közlemények révén –, és az információkat rendszeresen frissítsék az (1) bekezdés szerint kijelölt hatóságokról és parti állomásokról, beleértve adott esetben a hatáskörükbe tartozó földrajzi területet, és az ezen irányelv által előírt adatok bejelentésére megállapított eljárásokról.

(3) A tagállamoknak megküldik a Bizottság részére az (1) bekezdés szerint általuk kijelölt hatóságok és állomások listáját és e lista frissítéseit.

23. cikk

A tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés

A tagállamok és a Bizottság együttműködik a következő célok megvalósításában:

a) az ezen irányelv szerint bejelentett információk optimális felhasználása, nevezetesen a parti állomások és a kikötői hatóságok közötti megfelelő telematikus kapcsolatok kiépí-

tésével a hajók mozgására, azok várható kikötési időpontjára és a rakományukra vonatkozó adatok cseréje céljából;

b) a tagállamok parti állomásai közötti telematikus kapcsolatok kiépítése és a hatékonyságuk növelése, a forgalomra vonatkozó tisztább kép kialakítása, az áthaladó hajók megfigyelésének javítása és az úton lévő hajók számára előírt jelentések harmonizálása – és amennyire csak lehetséges – egyszerűsítése céljából;

c) a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer kiterjesztése és/vagy frissítése a hajók jobb azonosítása és figyelése céljából. E célból a tagállamok és a Bizottság együtt dolgoznak adott esetben kötelező jelentési rendszerek, kötelező hajóforgalmi szolgálatok és megfelelő hajóirányítási rendszerek kidolgozásában, az IMO által történő elfogadásuk céljából;

d) adott esetben, a veszélyben lévő hajók elhelyezésére vonatkozó összehangolt tervek kidolgozása.

24. cikk

Az információk bizalmassága

A tagállamok nemzeti jogszabályaiknak megfelelően meghozzák a szükséges intézkedéseket az ezen irányelv szerint részükre elküldött adatok bizalmasságának biztosítása érdekében.

25. cikk

Ezen irányelv végrehajtásának figyelése és a szankciók

(1) A tagállamok rendszeres vizsgálatokat végeznek, és mindent, ami szükséges, megtesznek annak érdekében, hogy ellenőrizzék az ezen irányelv előírásainak teljesítése céljából kiépített parti bázisú telematikus rendszerek működését, és különösen azt, hogy e rendszerek teljesítménye megfelel-e annak a követelménynek, miszerint a 13. és 15. cikk szerint bejelentett információkat napi 24 órában késedelem nélkül fogadni vagy továbbítani kell.

(2) A tagállamok meghatároznak egy szankciórendszert az ezen irányelv szerint elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetére, és meghozzák az összes szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a szankciókat alkalmazzák is. Az így előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(3) A tagállamok késedelem nélkül értesítik a hajó lobogó szerinti államát és bármely más érintett államot a 16. és 19. cikk és az e cikk (2) bekezdése szerint a nem az érintett tagállamok lobogója alatt közlekedő hajókra vonatkozóan meghozott intézkedésekről.

(4) Amennyiben valamelyik tagállam egy, a 19. cikkben említett tengeri esemény vagy baleset alkalmával úgy találja, hogy a társaság nem képes kapcsolatot létesíteni és fenntartani a hajóval vagy az érintett parti állomásokkal, a tagállam erről értesíti azt az államot, amelyik az ISM megfelelőségi bizonyítványt és a csatolt biztonságos üzemeltetési bizonyítványt kiállította, vagy azt, amelynek nevében azt kiállították.

Amennyiben a mulasztás súlyossága az egyik tagállamban működő társaság biztonságos üzemeltetési rendszere működésének súlyos hibáját jelzi, a hajó részére a megfelelőségi bizonyítványt vagy a biztonságos üzemeltetési bizonyítványt kiállító tagállam haladéktalanul foganatosítja a szükséges intézkedéseket az érintett társaság ellen a megfelelőségi bizonyítvány és a csatolt biztonságos üzemeltetési bizonyítvány visszavonása céljából.

26. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok 2007. február 5-ig jelentik a Bizottságnak az ezen irányelv – és különösen a 9., 10., 18., 20., 22., 23. és 25. cikk – végrehajtása során elért előrehaladást. A tagállamok 2009. december 31-ig jelentik ezen irányelv teljes körű végrehajtását.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján hat hónapon belül a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ennek az irányelvnek a végrehajtásáról. A Bizottság a jelentésben megállapítja, hogy ezen irányelv előírásainak a tagállamok által történő alkalmazása segíti-e és milyen mértékben a tengeri közlekedés biztonságának és hatékonyságának növelését, valamint a hajók által okozott szennyezés megelőzését.

(3) A Bizottság megvizsgálja azon közösségi szintű intézkedések szükségességét és megvalósíthatóságát, amelyek célja a veszélyben lévő hajók elhelyezése folytán felmerült költségek visszafizetése és károk megtérítése, beleértve a megfelelő biztosításra vagy egyéb pénzügyi biztosítékre vonatkozó követelményeket.

A Bizottság 2007. február 5-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e vizsgálat eredményeiről.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

Módosítási eljárás

(1) A 3. cikkben szereplő meghatározásokat, a közösségi és IMO okiratokra való hivatkozásokat és a mellékleteket a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint lehet módosítani az elfogadásra került, módosított vagy hatályba léptetett közösségi vagy nemzetközi jogszabályokkal történő összhangba hozásuk céljából, amennyiben e módosítások nem szélesítik ki ennek az irányelvnek az alkalmazási körét.

(2) Továbbá az I., III. és IV. mellékletet az ezen irányelv alkalmazásával szerzett tapasztalatok fényében a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint lehet módosítani, amennyiben e módosítások nem szélesítik ki ennek az irányelvnek az alkalmazási körét.

28. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Amennyiben erre a bekezdésre történik hivatkozás, akkor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartásával.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időszakot három hónapban kell megállapítani.

(3) A bizottság elfogadja a saját eljárási szabályait.

29. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2004. február 5-ig hatályba lépítik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

30. cikk

A 93/75/EGK tanácsi irányelv 2004. február 5-től kezdődően hatályát veszti.

31. cikk

Kelt Luxembourgban, 2002. június 27-én.

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

32. cikk

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

P. COX

M. ARIAS CAÑETE

I. MELLÉKLET

A KÖZLENDŐ ADATOK

1. A 4. cikk szerint közzétett adatok – általános adatok:

- a) a hajó azonosítása (név, hívójel, IMO-azonosítószám vagy MMSI-szám);
- b) rendeltetési kikötő;
- c) a rendeltetési kikötőbe vagy révkalauz-állomásra való érkezés becsült időpontja az illetékes hatóság előírása szerint, valamint a kikötő elhagyásának becsült időpontja;
- d) a hajón tartózkodó személyek száma.

2. A 12. cikk szerint közzétett adatok – a rakományra vonatkozó adatok:

- a) a veszélyes vagy szennyező áruk pontos műszaki megnevezése, adott esetben az Egyesült Nemzetek (UN) által adott számai, az IMO veszélyességi osztályok az IMDG-, IBC- és IGC-szabályzatok szerint és, adott esetben, az INF-rakományokhoz szükséges hajóosztály, a VII/14.2 szabályban meghatározottak szerint, az ilyen áruk mennyisége, és ha ezeket – tartályok kivételével – rakományegységekben szállítják, akkor az egységek azonosító számai;
- b) az a cím, ahol a rakományra vonatkozóan részletes tájékoztatás kapható.

3. A 13. cikk szerint közzétett adatok:

A. Általános adatok:

- a) a hajó azonosítása (név, hívójel, IMO-azonosítószám vagy MMSI-szám);
- b) rendeltetési kikötő;
- c) a tagállam kikötőjét elhagyó hajó esetében: az indulási kikötő vagy révkalauz-állomás elhagyásának becsült időpontja az illetékes hatóság előírása szerint, valamint a rendeltetési kikötőbe érkezés becsült időpontja;
- d) a Közösségen kívüli kikötőből valamely tagállam kikötőjébe tartó hajó esetében: a célkikötőbe vagy révkalauz-állomásra való érkezés becsült időpontja az illetékes hatóság előírása szerint;
- e) a hajón tartózkodó személyek száma.

B. A rakományra vonatkozó adatok:

- a) a veszélyes vagy szennyező áruk pontos műszaki megnevezése, adott esetben az Egyesült Nemzetek (UN) által adott számai, az IMO veszélyességi osztályok az IMDG-, IBC- és IGC-szabályzatok szerint, és adott esetben az INF-szabályzat által meghatározott hajóosztály, az ilyen áruk mennyisége és a helyük a hajón, és ha ezeket – tartályok kivételével – rakományegységekben szállítják, akkor az egységek azonosító számai;
- b) annak igazolása, hogy a hajó rendelkezik a veszélyes vagy szennyező áruk adatait és azoknak a hajón való elhelyezését megadó listával, rakományjegyzékkel vagy megfelelő rakodási tervvel;
- c) az a cím, ahol a rakományra vonatkozóan részletes tájékoztatás kapható.

4. Az 5. cikkben említett adatok:

- A. a hajó azonosítása (név, hívójel, IMO-azonosítószám vagy MMSI-szám),
- B. dátum és időpont,

- C. vagy D. a szélességi és hosszúsági körök szerint megadott pozíció vagy pontos iránymeghatározás és tengeri mérföldben megadott távolság egy jól meghatározott tájékoztatósi ponttól,
  - E. menetirány,
  - F. sebesség,
  - I. rendeltetési kikötő és az érkezés becsült időpontja,
  - P. rakomány, és ha veszélyes áruk vannak a hajón, azok mennyisége és IMO-osztálya,
  - T. az a cím, ahol a rakományról tájékoztatás kapható,
  - W. a hajón tartózkodó személyek száma,
  - X. vegyes információk:
    - az 5 000 tonnánál több tartalék üzemanyagot szállító hajók esetében az üzemanyagkészlet jellemzői és becsült mennyisége,
    - hajózási körülmények.
5. A hajó parancsnokának haladéktalanul értesítenie kell az érintett illetékes hatóságot vagy kikötői hatóságot az e melléklet szerint bejelentett adatok változásairól.
-

II. MELLÉKLET

A FEDÉLZETI FELSZERELÉSEKRE ALKALMAZANDÓ ELŐÍRÁSOK

I. Automatikus azonosító rendszerek (AIS)

1. A 2002. július 1-jén vagy később épült hajók

A Közösség egyik tagállamának kikötőjébe érkező, 2002. július 1-jén vagy később épült személyszállító hajók – mérettől függetlenül – és a 300 BRT nagyságú vagy nagyobb hajók kötelesek a 6. cikkben meghatározott berendezéssel rendelkezni.

2. A 2002. július 1. előtt épült hajók

A Közösség egyik tagállamának kikötőjébe érkező, 2002. július 1. előtt épült személyszállító hajók – mérettől függetlenül – és a 300 BRT nagyságú vagy nagyobb hajók a következő ütemterv szerint kötelesek a 6. cikkben meghatározott berendezéssel rendelkezni:

- a) személyszállító hajók: legkésőbb 2003. július 1-jén;
- b) tartályhajók: legkésőbb a biztonsági felszerelések 2003. július 1. utáni első szemléjéig;
- c) 50 000 BRT nagyságú és nagyobb hajók a személyszállító- és tartályhajók kivételével: legkésőbb 2004. július 1-jén;
- d) 10 000 BRT nagyságú és nagyobb, de 50 000 BRT-nél kisebb hajók az utasszállító és tartályhajók kivételével: legkésőbb 2005. július 1-jén, vagy a nemzetközi vízi utakon közlekedő hajókra vonatkozóan az IMO keretében meghatározott bármely korábbi időpontban;
- e) 3 000 BRT nagyságú és nagyobb, de 10 000 BRT-nél kisebb hajók a személyszállító hajók és tartályhajók kivételével: legkésőbb 2006. július 1-jén, vagy a nemzetközi vízi utakon közlekedő hajókra vonatkozóan az IMO keretében meghatározott bármely korábbi időpontban;
- f) 300 BRT nagyságú és nagyobb, de 3 000 BRT-nél kisebb hajók a személyszállító hajók és tartályhajók kivételével: legkésőbb 2007. július 1-jén, vagy a nemzetközi vízi utakon közlekedő hajókra vonatkozóan az IMO keretében meghatározott bármely korábbi időpontban.

A tagállamok a hazai forgalmat ellátó 300 BRT-nél kisebb személyszállító hajókat mentesíthetik az e mellékletben meghatározott, AIS-re vonatkozó előírások alkalmazása alól.

II. Menetíró (VDR) rendszerek

1. A következő osztályokba tartozó hajóknak, amennyiben befutnak a Közösség valamely tagállamának kikötőjébe, rendelkezniük kell az A.861(20) IMO-állásfoglalás teljesítménynormáinak és a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) 61996. sz. szabványa által megállapított vizsgálati normáknak megfelelő menetíró rendszerrel:

- a) a 2002. július 1-jén vagy azután épült személyszállító hajóknak legkésőbb 2002. augusztus 5-én;
- b) a 2002. július 1. előtt épült ro-ro személyszállító hajóknak legkésőbb 2002. július 1-jén vagy azután tartott első szemléjéig;
- c) a 2002. július 1. előtt épült személyszállító hajóknak a ro-ro személyszállító hajók kivételével legkésőbb 2004. január 1-jéig;
- d) a 2002. július 1-jén vagy azután épült 3 000 BRT nagyságú vagy ennél nagyobb hajóknak – személyszállító hajók kivételével – legkésőbb 2002. augusztus 5-ig.

2. A következő osztályokba tartozó és 2002. július 1. előtt épült hajóknak, amennyiben befutnak a Közösség valamely tagállamának kikötőjébe, rendelkezniük kell a vonatkozó IMO-szabványoknak megfelelő menetíró rendszerrel:
  - a) 20 000 BRT nagyságú vagy nagyobb teherhajóknak legkésőbb az IMO által rögzített időpontban vagy az IMO döntése hiányában legkésőbb 2007. január 1-jén;
  - b) 3 000 BRT nagyságú vagy nagyobb, de 20 000 BRT-nél kisebb teherhajóknak legkésőbb az IMO által rögzített időpontban vagy az IMO döntése hiányában legkésőbb 2008. január 1-jén.
3. A tagállamok a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről szóló, 1998. március 17-i 98/18/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkében említett A. osztályba tartozó vízterületek kivételével a csak hazai vizeken közlekedő személyszállító hajókat mentesíthetik az ezen irányelvben meghatározott, menetírókra vonatkozó követelmények alól.

⁽¹⁾ HL L 144., 1998.5.15., 1. o.

*III. MELLÉKLET***ELEKTRONIKUS ÜZENETEK**

1. A tagállamok kifejlesztik és fenntartják az interneten vagy X.400 kommunikációs eszközökön alapuló, XML vagy EDIFACT szintaxist használó rendszerek közötti adattovábbításhoz, adatfogadáshoz és konvertáláshoz szükséges infrastruktúrát.
2. A Bizottság a tagállamokkal konzultálva kifejleszt és fenntart egy „interfész-ellenőrző dokumentumot”, amely leírja a rendszereszközöket az üzenet-forgatókönyv szempontjából, az üzenetfunkciókat és az üzenetek közötti összefüggést. Az üzenetidőzítést és -végrehajtást, valamint az adatcsere-protokollokat és -paramétereket részletezni kell. Az interfész-ellenőrző dokumentumnak továbbá részleteznie kell az előírt üzenetfunkciók adattartalmát, és le kell írnia ezeket az üzeneteket.
3. Ezen eljárásoknak és infrastruktúrának – ha megvalósítható – tartalmazniuk kell a más irányelvekből – mint például a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről szóló, 2000. november 27-i 2000/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ – eredő jelentési és információcsere-kötelezettségeket.

⁽¹⁾ HL L 332., 2000.12.28., 81. o.

IV. MELLÉKLET

A tagállamok lehetséges intézkedései a tengeri közlekedés biztonságának és a környezet védelmének a veszélyeztetettsége esetén

[a 19. cikk (1) bekezdése alkalmazásában]

Amennyiben egy hajót érintő, a 17. cikkben leírt típusú eseményt vagy körülményt követően az érintett tagállam illetékes hatósága a nemzetközi jogszabályok keretén belül úgy véli, hogy el kell hárítani, csökkenteni kell, vagy meg kell szüntetni a partjaira vagy a kapcsolódó érdekeltségeire, a más hajók, azok személyzete és az utasok biztonságára vagy a parton lévő emberekre ható súlyos és közeli veszélyeztetettséget, vagy védeni kell a tengeri környezetet, akkor ez a hatóság többek között:

- a) korlátozhatja a hajó mozgását, vagy egy meghatározott útirány követésére kötelezheti. Ez az előírás nem érinti a hajó parancsnokának a hajó biztonságos vezetésére vonatkozó felelősségét;
  - b) a hajó parancsnokának a környezet és a tengerbiztonság veszélyeztettségének megszüntetésére vonatkozó hivatalos felszólítást küldhet;
  - c) egy értékelő csoportot küldhet a hajóra a veszély felmérése, a parancsnoknak a helyzet orvoslásában való segítése és az illetékes parti állomás erről történő folyamatos tájékoztatása érdekében;
  - d) közvetlen veszély esetén utasíthatja a parancsnokot a menedékhelyre vonulásra, vagy elrendelheti révkalauz igénybevételét vagy a hajó vontatását.
-